

„[...]

Předmostí.

Na balkóně krámu S 118 vyhrává kapela. Dětem jsou rozhazovány barevné letáčky, rozdávány papírové čepičky, karnevalové masky. Hudba a malá módní přehlídka klobouků jsou tahákem paní a děvčat.

Pyramidy zimního zboží, pletených čepic, souprav, pestrých šátků, rukavic, teplého prádla... Vstup nezávazný.

Několik obratných chlapíků akce sehrává pro psychologický účín úlohu koupěchtivých. Směšně nízké ceny.

Obsluhuje sám Stein, boháč – rozdává dětem cukrátku, která zaplatil Schwarz.

Napomáhá i to, že je pěkný den, sobota a trh v městě. Reklama láká venkovany, táhnou je ceny. Neslýchaný obrat a odbyt zimního zboží koncem února.

„Prosím.“

Jiří chodí jako morem stížený. Cítí prolhanost tohoto důkazu, který teď na něm provádějí, a přece nemůže než chodit, běhat a sloužit s nimi, usmívat se, rozdávat vystřihovánky, letáčky, zdravít, zvat a vítat.

Hesla: Jsme na stráži vašeho zdraví. – Březen, za kamna vlezem. – Použijte příležitosti. – Prodáváme za babku. –

I nejpotřebnějším pomůžeme do tepla. – Teplé prádlo, to je zrádlo.

Zájem o levné a nejlevnější zboží je tu a tam převeden i na zboží dražší, drahé a nesnížené.“¹

Kritik batismu Svatopluk Turek (1900–1972) byl u firmy Baťa zaměstnán v reklamním oddělení jako malíř. Na vlastní žádost v roce 1933 odešel pracovat do podniku Nehera. Po vydání „rozvratné“ knihy *Botostroj* (pod pseudonymem T. Svatopluk) nakladatelstvím Sfinx, která v podstatě kritizovala racionalizovaný způsob organizace práce a personalistiky, byl propuštěn a veden jako člověk s „anarchistickými sklony“. Rodina Baťů s ním vedla kvůli knize také soudní spor. MZA, pobočka Zlín, H 1134 Baťa, Osobní oddělení II/2, krabice 1038

¹ SVATOPLUK Andělé úspěchu, 1948 [rukopis 1937]: 147.